

عنوان صفحه

۱. مقدمه‌ای بر اینکوترمز	۵
۱.۱ اینکوترمز چیست؟	۶
تعریف و هدف اینکوترمز	۶
تاریخچه و تحولات (به‌عنوان مثال، به‌روزرسانی‌های ICC، اینکوترمز ۲۰۲۰)	۸
اهمیت اینکوترمز در تجارت بین‌الملل	۱۱
۱.۲ مفاهیم کلیدی	۱۲
نقاط انتقال ریسک	۱۲
تخصیص هزینه‌ها (حمل‌ونقل، بیمه، گمرک)	۱۴
مسئولیت‌های خریدار و فروشنده	۱۷
۱.۳ تصورات اشتباه رایج	۱۷
تفاوت اینکوترمز با قراردادهای فروش	۱۷
تفاوت اینکوترمز با شرایط حمل‌ونقل	۱۷
پیامدهای حقوقی	۱۷
۲. دسته‌بندی اینکوترمز	۱۷
۲.۱ گروه E: تحویل در مبدأ	۱۷
EXW (تحویل در محل کار)	۱۷
۲.۲ گروه F: حمل‌ونقل اصلی پرداخت‌نشده	۱۸
FCA (تحویل به حمل‌کننده)	۱۸
FAS (تحویل در کنار کشتی)	۱۸
FOB (تحویل روی کشتی)	۱۸
۲.۳ گروه C: حمل‌ونقل اصلی پرداخت‌شده	۱۸
CFR (هزینه و حمل‌ونقل)	۱۸
CIF (هزینه، بیمه و حمل‌ونقل)	۱۸
CPT (حمل‌ونقل پرداخت‌شده تا مقصد)	۱۸
CIP (حمل‌ونقل و بیمه پرداخت‌شده تا مقصد)	۱۸
۲.۴ گروه D: تحویل در مقصد	۱۹
DAP (تحویل در محل مقصد)	۱۹
DPU (تحویل در محل مقصد تخلیه‌شده)	۱۹

۱۹	DDP (تحويل در مقصد با پرداخت حقوق گمرکی).....
۱۹	۳. کاربردهای عملی و مطالعات موردی.....
۱۹	۳,۱ مثال‌های واقعی.....
۱۹	استفاده موفق از اینکوترمز در معاملات تجاری.....
۱۹	نمونه‌هایی از اختلافات و راه‌حل‌ها.....
۱۹	۳,۲ اشتباهات رایج.....
۱۹	استفاده نادرست از اینکوترمز (مثلاً استفاده از FOB برای حمل‌ونقل هوایی).....
۱۹	نادیده گرفتن الزامات بیمه.....
۱۹	عدم توجه به مقررات محلی و گمرکی.....
۲۰	۳,۳ کاربردهای صنعت‌محور.....
۲۰	اینکوترمز در صنعت تولید.....
۲۰	اینکوترمز در کشاورزی.....
۲۰	اینکوترمز در تجارت الکترونیک.....
۲۰	۴. مسائل حقوقی و مقرراتی.....
۲۰	۴,۱ اینکوترمز و حقوق قراردادهای.....
۲۰	جایگاه اینکوترمز در قراردادهای فروش.....
۲۰	قابلیت اجرا در حوزه‌های قضایی مختلف.....
۲۰	۴,۲ گمرک و انطباق.....
۲۰	نقش اینکوترمز در ترخیص کالا.....
۲۰	انطباق با مقررات تجارت بین‌الملل.....
۲۰	۴,۳ حل‌وفصل اختلافات.....
۲۰	دلایل رایج اختلافات.....
۲۰	نمونه‌هایی از داوری و دعاوی قضایی.....
۲۰	۵. چالش‌ها و روندهای نوظهور.....
۲۰	۵,۱ چالش‌ها در اجرای اینکوترمز.....
۲۰	موانع زبانی و سوءتفاهم‌ها.....
۲۰	تفاوت‌ها در شیوه‌های تجاری محلی.....
۲۱	تأثیر دیجیتالی‌سازی بر اینکوترمز.....
۲۱	۵,۲ اینکوترمز در عصر دیجیتال.....
۲۱	اسناد الکترونیکی و تجارت الکترونیک.....

۲۱	بلاکچین و قراردادهای هوشمند.....
۲۱	۵,۳ آینده اینکوترمز
۲۱	به روزرسانی های احتمالی
۲۱	تطبیق با تحولات جدید تجاری (مثلاً پایداری، تجارت الکترونیک)
۲۱	۶. ابزارها و منابع برای تجار
۲۱	۶,۱ چک لیست های استفاده از اینکوترمز
۲۱	چک لیست پیش از حمل
۲۱	چک لیست پس از حمل
۲۱	۶,۲ نمونه قراردادهای و بندها
۲۱	گنجانیدن اینکوترمز در قراردادها
۲۱	جلوگیری از زبان مبهم
۲۱	۶,۳ آموزش و منابع یادگیری
۲۱	منابع آموزشی برای یادگیری اینکوترمز
۲۱	برنامه های گواهینامه
۲۱	۷. تفاوت های بین اینکوترمز ۲۰۲۰ و ۲۰۲۵
۲۲	۸. نتیجه گیری
۲۲	جمع بندی نکات کلیدی
۲۲	اهمیت استفاده صحیح از اینکوترمز
۲۲	توصیه های نهایی برای تجار
۲۲	پیوست ها
۲۲	پیوست الف: فهرست کامل اینکوترمز ۲۰۲۰
۲۲	پیوست ب: جدول مقایسه ای اینکوترمز
۲۲	پیوست ج: واژه نامه اصطلاحات
۲۲	پیوست د: نمونه هایی از پرونده های اختلاف
۲۲	پیوست ه: منابع و مطالعه بیشتر
۲۲	مسائل کلیدی برای پوشش در کتاب
۲۲	استفاده نادرست از اینکوترمز در قراردادها
۲۲	اختلافات درباره انتقال ریسک و نقاط تحویل
۲۲	شکاف های بیمه ای و سوء تفاهم ها
۲۲	چالش ها در حمل و نقل چندوجهی

۲۲	 انطباق با مقررات محلی
۲۲	 تأثیر اینکوترمز بر قیمت‌گذاری و سودآوری

۱. مقدمه‌ای بر اینکوترمز

تجارت بین‌الملل ستون فقرات اقتصاد جهانی است و امکان تبادل کالاها و خدمات را فراتر از مرزها فراهم می‌کند. با این حال، این تبادل با پیچیدگی‌هایی همراه است، به‌ویژه در درک مسئولیت‌ها، ریسک‌ها و هزینه‌های مرتبط با حمل‌ونقل کالا. اینجاست که اینکوترمز (اصطلاحات تجاری بین‌المللی) نقش حیاتی ایفا می‌کنند. اینکوترمز مجموعه‌ای از قوانین استاندارد است که توسط اتاق بازرگانی بین‌الملل (ICC) توسعه یافته و وظایف خریداران و فروشندگان در معاملات تجاری بین‌المللی را تعریف می‌کند. این اصطلاحات برای اولین بار در سال ۱۹۳۶ معرفی شدند و به‌طور منظم به روزرسانی می‌شوند تا تغییرات در شیوه‌های تجارت جهانی را منعکس کنند. آخرین نسخه، اینکوترمز ۲۰۲۰، وضوح و ثبات بیشتری در توافقات قراردادی ایجاد کرده است.

اینکوترمز به‌منظور کاهش سوءتفاهم‌ها و اختلافات طراحی شده‌اند و به‌وضوح مشخص می‌کنند که چه کسی مسئول وظایفی مانند حمل‌ونقل، بیمه، ترخیص کالا از گمرک و انتقال ریسک در مراحل مختلف فرآیند حمل است. این اصطلاحات در سراسر جهان شناخته شده‌اند و در قراردادهای فروش کالا استفاده می‌شوند تا اطمینان حاصل شود که هر دو طرف درک مشترکی از نقش‌های خود دارند. برای مثال، تحت شرایط FOB (تحويل روی کشتی)، فروشنده مسئول تحويل کالا به بندر حمل است، در حالی که خریدار پس از بارگیری کالا روی کشتی مسئولیت را بر عهده می‌گیرد. به‌طور مشابه، تحت شرایط DDP (تحويل در مقصد با پرداخت حقوق گمرکی)، فروشنده تمام ریسک‌ها و هزینه‌ها را تا زمان تحويل کالا به محل خریدار بر عهده دارد.

با وجود استفاده گسترده از اینکوترمز، این اصطلاحات اغلب به‌اشتباه درک یا اعمال می‌شوند که منجر به اختلافات پرهزینه می‌گردد. برای مثال، تجار ممکن است CIF (هزینه، بیمه و حمل‌ونقل) را با CIP (حمل‌ونقل و بیمه پرداخت‌شده تا مقصد) اشتباه بگیرند و متوجه نباشند که CIF فقط برای حمل‌ونقل دریایی کاربرد دارد، در حالی که CIP برای تمام روش‌های حمل‌ونقل مناسب است. علاوه بر این، انتخاب اینکوترمز می‌تواند تأثیر قابل‌توجهی بر کل هزینه معامله داشته باشد و بر تصمیمات مربوط به قیمت‌گذاری، بیمه و لجستیک تأثیر بگذارد.

این کتاب قصد دارد راهنمای جامعی برای اینکوترمز ارائه دهد و با توضیحات واضح، مثال‌های عملی و مطالعات موردی واقعی، به تجار کمک کند تا پیچیدگی‌های تجارت بین‌الملل را بهتر درک کنند. با درک و اعمال صحیح اینکوترمز، کسب‌وکارها می‌توانند ریسک‌ها را به حداقل برسانند، از اختلافات جلوگیری کنند و معاملات روان‌تری در بازار جهانی داشته باشند. چه یک تاجر باتجربه باشید و چه تازه‌وارد به تجارت بین‌الملل، این کتاب به‌عنوان منبعی ارزشمند برای تسلط بر قوانینی که جابه‌جایی کالاها در سراسر مرزها را تنظیم می‌کنند، عمل خواهد کرد.

۱،۱ اینکوترمز چیست؟

تعریف و هدف اینکوترمز

اینکوترمز (Incoterms) مجموعه‌ای از اصطلاحات تجاری بین‌المللی هستند که توسط اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) منتشر شده‌اند و به حقوق تجارت بین‌الملل مربوط می‌شوند. اینکوترمز مسئولیت‌های صادرکنندگان و واردکنندگان را در تنظیم حمل و نقل و انتقال مسئولیت در مراحل مختلف معامله مشخص می‌کنند. این اصطلاحات به طور گسترده در معاملات تجاری بین‌المللی یا فرآیندهای تهیه استفاده می‌شوند و استفاده از آنها توسط شوراهای بازرگانی، دادگاه‌ها و وکلای بین‌المللی تشویق می‌شود.^۱

تعریف سازمان‌ها و کارشناسان بین‌المللی:

اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC): اینکوترمز اصطلاحاتی هستند که وظایف، هزینه‌ها و خطرات مربوط به تحویل کالا از فروشندگان به خریداران را مشخص می‌کنند. آنها یک زبان مشترک برای تجارت بین‌المللی فراهم می‌کنند و اطمینان می‌دهند که همه طرف‌ها نقش‌ها و مسئولیت‌های خود را درک می‌کنند.

کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (UNCITRAL): اینکوترمز مجموعه‌ای از اصطلاحات تجاری از پیش تعریف شده هستند که مسئولیت‌ها را بین خریداران و فروشندگان، به ویژه در رابطه با حمل و نقل، بیمه و ترخیص کالا از گمرک، تخصیص می‌دهند.

سازمان تجارت جهانی (WTO): اینکوترمز اصطلاحات تجاری استاندارد هستند که در قراردادهای بین‌المللی برای روشن کردن تقسیم هزینه‌ها و خطرات بین خریداران و فروشندگان استفاده می‌شوند و احتمال اختلافات و سوء تفاهم‌ها را کاهش می‌دهند.

مرکز تجارت بین‌المللی (ITC): اینکوترمز مجموعه‌ای از قوانینی است که تعهدات خریداران و فروشندگان در تجارت بین‌المللی را تعریف می‌کند، از جمله نقطه‌ای که در آن خطر و مالکیت کالا از فروشنده به خریدار منتقل می‌شود.

کارشناسان لجستیک جهانی: اینکوترمز ابزارهای اساسی برای مدیریت لجستیک و زنجیره تامین هستند، زیرا مشخص می‌کنند چه کسی مسئول حمل و نقل، بیمه و حقوق گمرکی است و از معاملات روان و کارآمد فرامرزی اطمینان حاصل می‌کنند.

^۱ <https://en.wikipedia.org/wiki/Incoterms>

اهداف اینکوترمز:

وضوح و سازگاری: اینکوترمز یک چارچوب روشن و سازگار برای قراردادهای تجارت بین‌المللی ارائه می‌دهند و اطمینان حاصل می‌کنند که همه طرف‌ها تعهدات و مسئولیت‌های خود را درک می‌کنند. این امر احتمال سوء تفاهم‌ها و اختلافات را کاهش می‌دهد.

تخصیص ریسک: یکی از اهداف اصلی اینکوترمز، تعریف واضح نقطه‌ای است که در آن خطر از بین رفتن یا آسیب دیدن کالا از فروشنده به خریدار منتقل می‌شود. این به هر دو طرف کمک می‌کند تا خطرات خود را به طور موثر مدیریت کنند.

تخصیص هزینه: اینکوترمز مشخص می‌کنند که کدام طرف مسئول هزینه‌های مختلف مانند حمل و نقل، بیمه، حقوق گمرکی و مالیات است. این امر شفافیت را تضمین می‌کند و به هر دو طرف کمک می‌کند تا بودجه خود را بر اساس آن برنامه‌ریزی کنند.

استانداردسازی جهانی: اینکوترمز با ارائه مجموعه‌ای استاندارد از اصطلاحات، تجارت بین‌المللی را با ایجاد یک زبان مشترک که توسط تجار، ارائه دهندگان تدارکات، بیمه‌گران و متخصصان حقوقی در سراسر جهان درک می‌شود، تسهیل می‌کنند.

کارایی در تدارکات: اینکوترمز فرآیند تدارکات را با تعریف واضح نقش‌های خریداران و فروشندگان در تنظیم حمل و نقل، بیمه و ترخیص کالا از گمرک، ساده می‌کنند. این امر باعث کاهش تاخیرها و بهبود کارایی معاملات فرامرزی می‌شود.

حفاظت قانونی: اینکوترمز با ارائه یک چارچوب قانونی که حقوق و تعهدات آنها را مشخص می‌کند، به حمایت از خریداران و فروشندگان کمک می‌کنند. این امر خطر اختلافات حقوقی را کاهش می‌دهد و تضمین می‌کند که قراردادها قابل اجرا هستند.

انطباق با شیوه‌های مختلف حمل و نقل: اینکوترمز برای انطباق با شیوه‌های مختلف حمل و نقل، از جمله دریا، هوا، جاده و راه آهن طراحی شده‌اند. این انعطاف‌پذیری آنها را برای طیف گسترده‌ای از سناریوهای تجارت بین‌المللی قابل استفاده می‌کند.

تسهیل حل اختلاف: در صورت بروز اختلاف، اینکوترمز یک نقطه مرجع روشن برای حل مسائل مربوط به تحویل کالا ارائه می‌دهند، زیرا مسئولیت‌های هر طرف را به تفصیل شرح می‌دهند.

پشتیبانی از شرکت‌های کوچک و متوسط (SME): اینکوترمز با ارائه یک چارچوب روشن و سراسر برای درک تعهدات و خطرات خود، به شرکت‌های کوچک و متوسط کمک می‌کنند تا در تجارت بین‌المللی شرکت کنند.

همسویی با مقررات تجارت بین‌المللی: اینکوترمز با قوانین و مقررات تجارت بین‌المللی هماهنگ هستند و اطمینان حاصل می‌کنند که در یک محیط تجارت جهانی دائماً در حال تحول، مرتبط و مؤثر باقی می‌مانند.

نمونه‌هایی از نحوه دستیابی اینکوترمز به اهداف خود:

وضوح در قراردادها: تحت CIF (هزینه، بیمه و حمل و نقل)، فروشنده مسئول تحویل کالا به بندر مقصد و پرداخت هزینه بیمه و حمل و نقل است. این وضوح به هر دو طرف کمک می‌کند تا نقش‌های خود را درک کنند.

مدیریت ریسک: تحت FOB (تحویل رایگان روی عرشه)، پس از بارگیری کالا روی کشتی، خطر از فروشنده به خریدار منتقل می‌شود. این به هر دو طرف کمک می‌کند تا میزان قرار گرفتن در معرض خطر را مدیریت کنند.

شفافیت هزینه: تحت DDP (تحویل در محل پرداخت شده)، فروشنده تمام هزینه‌ها، از جمله حقوق گمرکی و مالیات را تا زمان تحویل کالا به محل خریدار بر عهده می‌گیرد. این تضمین می‌کند که خریدار از کل هزینه از قبل مطلع است.

اینکوترمز یک جزء حیاتی از تجارت بین‌المللی هستند که یک چارچوب استاندارد ارائه می‌دهند که مسئولیت‌ها، هزینه‌ها و خطرات مرتبط با تحویل کالا را روشن می‌کند. اینکوترمز با ترویج وضوح، سازگاری و کارایی، به تسهیل معاملات فرامرزی روان‌تر و مطمئن‌تر کمک می‌کنند و به نفع خریداران، فروشندگان و اقتصاد جهانی به طور کلی هستند. چه یک تاجر باتجربه باشید و چه تازه وارد تجارت بین‌المللی شده‌اید، درک اینکوترمز برای پیمایش در پیچیدگی‌های تجارت جهانی ضروری است.^۲

تاریخچه و تحولات (به‌عنوان مثال، به‌روزرسانی‌های ICC، اینکوترمز ۲۰۲۰)

اینکوترمز، یا اصطلاحات تجاری بین‌المللی، سنگ بنای تجارت بین‌المللی هستند که مجموعه‌ای استاندارد از قوانین را ارائه می‌دهند که مسئولیت‌های خریداران و فروشندگان را در معاملات فرامرزی تعیین می‌کند. اینکوترمز از زمان پیدایش خود در سال ۱۹۳۶، به منظور انعکاس تغییرات در شیوه‌های تجارت جهانی، فناوری‌های حمل‌ونقل

۲ - "اهمیت اینکوترمز در تجارت بین‌المللی":

<https://www.gornitzky.com/the-importance-of-incoterms-in-international-trade/>

<https://www.xeneta.com/blog/incoterms>

<https://www.investopedia.com/terms/i/incoterms.asp>

"تفکیک کامل اینکوترمز":

"اینکوترمز: تعریف، مثال، قوانین، مزایا و معایب":

و چارچوب‌های قانونی تکامل یافته‌اند. این مقاله به بررسی تاریخچه و تحولات کلیدی اینکوترمز می‌پردازد و از منابع معتبر برای ارائه یک نمای کلی جامع استفاده می‌کند.

ریشه‌های اینکوترمز

نیاز به اصطلاحات تجاری استاندارد در اوایل قرن بیستم با گسترش سریع تجارت بین‌المللی آشکار شد. کشورها و صنایع مختلف از تفاسیر متفاوتی از اصطلاحات تجاری استفاده می‌کردند که منجر به سردرگمی، اختلافات و ناکارآمدی می‌شد. برای حل این مشکل، اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) اولین نسخه اینکوترمز را در سال ۱۹۳۶ معرفی کرد. این اصطلاحات برای ایجاد یک زبان مشترک برای تجارت بین‌المللی طراحی شده‌اند و اطمینان می‌دهند که خریداران و فروشندگان درک روشنی از تعهدات خود در مورد تحویل کالا، تخصیص هزینه و انتقال ریسک دارند.

اینکوترمز اصلی شامل اصطلاحاتی مانند FOB (تحویل روی عرشه) و CIF (هزینه، بیمه و حمل) بود که در درجه اول بر حمل و نقل دریایی متمرکز بودند. این اصطلاحات به سرعت در بین تجار مورد پذیرش قرار گرفتند، زیرا چارچوبی قابل اعتماد برای مذاکره در مورد قراردادهای حل اختلافات ارائه می‌دادند.

تحولات و به‌روزرسانی‌های کلیدی

در طول دهه‌ها، اینکوترمز چندین بار مورد بازنگری قرار گرفته‌اند تا با چشم‌انداز در حال تغییر تجارت جهانی همگام شوند. در زیر، نقاط عطف مهم در تکامل اینکوترمز ذکر شده است:

بازنگری ۱۹۵۳: اولین به‌روزرسانی عمده اینکوترمز در سال ۱۹۵۳ رخ داد و اصطلاحات جدیدی مانند DDP (تحویل در محل پرداخت شده) را معرفی کرد و اصطلاحات موجود را اصلاح کرد تا واقعیت‌های تجارت بین‌المللی را بهتر منعکس کند. این بازنگری همچنین دامنه اینکوترمز را گسترش داد تا شامل شیوه‌های حمل‌ونقل فراتر از حمل‌ونقل دریایی شود.

بازنگری ۱۹۸۰: به‌روزرسانی سال ۱۹۸۰ اصطلاحاتی مانند FCA (تحویل به حمل‌کننده) و CPT (پرداخت کرایه حمل تا) را معرفی کرد که برای تطبیق با استفاده روزافزون از حمل‌ونقل چندوجهی، از جمله حمل‌ونقل هوایی و جاده‌ای طراحی شده بودند. این بازنگری نشان‌دهنده تغییر قابل توجهی به سوی انعطاف‌پذیری و کاربرد بیشتر در روش‌های مختلف حمل‌ونقل بود.

بازنگری ۱۹۹۰: به‌روزرسانی سال ۱۹۹۰ بر ساده‌سازی و روشن کردن اصطلاحات متمرکز بود و آنها را برای تاجر کاربرپسندتر کرد. همچنین مفهوم تبادل الکترونیکی داده‌ها (EDI) را معرفی کرد که منعکس‌کننده نقش روزافزون فناوری در تجارت بین‌المللی است.

بازنگری ۲۰۰۰: به‌روزرسانی سال ۲۰۰۰ اصطلاحات را بیشتر ساده کرد و ابهامات در نسخه‌های قبلی را برطرف کرد. این بر اهمیت تعریف واضح نقطه تحویل و انتقال ریسک تأکید کرد و به کاهش اختلافات بین خریداران و فروشندگان کمک کرد.

بازنگری ۲۰۱۰: بازنگری سال ۲۰۱۰ یکی از مهم‌ترین به‌روزرسانی‌ها بود که اصطلاحات جدیدی مانند DAT (تحویل در ترمینال) و DAP (تحویل در محل) را معرفی کرد و در عین حال اصطلاحات منسوخ شده مانند DAF (تحویل در مرز) و DEQ (تحویل در اسکله) را حذف کرد. این به‌روزرسانی همچنین تأکید بیشتری بر مسئولیت‌های مربوط به امنیت در پی نگرانی‌های جهانی در مورد تروریسم و ایمنی محموله‌ها داشت.

بازنگری ۲۰۲۰: آخرین نسخه، اینکوترمز ۲۰۲۰، تغییرات ظریف اما مهمی را برای انعکاس شیوه‌های تجاری مدرن معرفی کرد. به عنوان مثال، اصطلاح DAT (تحویل در ترمینال) با DPU (تحویل در محل تخلیه شده) جایگزین شد و تأکید کرد که تحویل می‌تواند در هر مکانی، نه فقط یک ترمینال، رخ دهد. علاوه بر این، این به‌روزرسانی الزامات بیمه را تحت CIP (پرداخت کرایه حمل و بیمه تا) و CIF (هزینه، بیمه و حمل) روشن کرد و اطمینان داد که خریداران و فروشندگان پوشش کافی دارند.

تأثیر اینکوترمز بر تجارت جهانی

اینکوترمز با ارائه یک چارچوب استاندارد که سوء تفاهم‌ها و اختلافات را کاهش می‌دهد، نقش مهمی در تسهیل تجارت بین‌المللی ایفا کرده‌اند. آنها همچنین با پیشرفت‌های فناوری، مانند ظهور تجارت الکترونیک و اسناد دیجیتال، سازگار شده‌اند و از تداوم ارتباط خود در دنیایی که به سرعت در حال تغییر است اطمینان حاصل کرده‌اند.

به عنوان مثال، معرفی اصطلاحاتی مانند FCA (تحویل به حمل‌کننده) و DPU (تحویل در محل تخلیه شده) منعکس‌کننده پیچیدگی روزافزون زنجیره‌های تأمین جهانی است، جایی که کالاها اغلب از طریق چندین روش حمل‌ونقل و نقاط جابجایی عبور می‌کنند. به طور مشابه، تأکید بر امنیت و بیمه در بازنگری‌های اخیر، اهمیت مدیریت ریسک در تجارت مدرن را برجسته می‌کند.

اینکوترمز از آغاز خود در سال ۱۹۳۶ تا آخرین بازنگری در سال ۲۰۲۰، تکامل یافته‌اند تا نیازهای یک اقتصاد جهانی به طور فزاینده‌ای به هم‌پیوسته و پویا را برآورده کنند. اینکوترمز با ارائه یک چارچوب روشن و سازگار برای تجارت بین‌المللی، به میلیون‌ها کسب‌وکار کمک کرده‌اند تا پیچیدگی‌های معاملات فرامرزی را هدایت کنند، خطرات را کاهش دهند و کارایی را بهبود بخشند. با ادامه تکامل تجارت جهانی، اینکوترمز بدون شک ابزاری ضروری برای تجار در سراسر جهان باقی خواهند ماند.^۳

۳- "اتاق بازرگانی بین المللی: تاریخچه قوانین اینکوترمز"

اهمیت اینکوترمز در تجارت بین‌الملل

تجارت بین‌الملل فرآیند پیچیده و پویا است که شامل تبادل کالاها و خدمات در مرزها می‌باشد. برای اطمینان از معاملات روان و کارآمد، درک واضحی از مسئولیت‌ها، هزینه‌ها و ریسک‌های مرتبط با حمل و نقل و تحویل کالاها ضروری است. در اینجا اصطلاحات تجاری بین‌المللی (Incoterms) نقش حیاتی ایفا می‌کنند. این اصطلاحات که توسط اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) توسعه یافته‌اند، مجموعه‌ای استاندارد از قوانین را ارائه می‌دهند که تعهدات خریداران و فروشندگان را در قراردادهای تجارت بین‌الملل تعریف می‌کند. این مقاله به بررسی اهمیت اینکوترمز در تجارت جهانی می‌پردازد.

✓ وضوح و ثبات در قراردادهای تجاری

یکی از مزایای اصلی اینکوترمز این است که وضوح و ثبات را در قراردادهای تجارت بین‌الملل فراهم می‌کنند. با استفاده از اصطلاحات استاندارد، خریداران و فروشندگان می‌توانند از سوء تفاهم‌ها جلوگیری کرده و اطمینان حاصل کنند که هر دو طرف درک مشترکی از نقش‌ها و مسئولیت‌های خود دارند. به عنوان مثال، تحت FOB (Free On Board)، فروشنده مسئول تحویل کالاها به بندر بارگیری است، در حالی که خریدار مسئولیت را پس از بارگیری کالاها بر عهده می‌گیرد.

✓ تخصیص ریسک‌ها و هزینه‌ها

اینکوترمز نقش مهمی در تعریف نقطه‌ای دارند که ریسک از دست دادن یا آسیب دیدن کالاها از فروشنده به خریدار منتقل می‌شود. این موضوع به ویژه در تجارت بین‌الملل اهمیت دارد، جایی که کالاها معمولاً مسافت‌های طولانی را طی کرده و از چندین نقطه بارگیری عبور می‌کنند. به عنوان مثال، تحت CIF^۴، فروشنده مسئول بیمه کردن کالاها در حین حمل و نقل است.

✓ تسهیل تجارت جهانی

Incoterms به طور جهانی شناخته شده و مورد استفاده قرار می‌گیرند و این امر آن‌ها را به ابزاری ضروری برای تسهیل تجارت جهانی تبدیل می‌کند. آن‌ها زبان مشترکی را فراهم می‌کنند که توسط بازرگانان، تأمین‌کنندگان

<https://iccwbo.org/resources-for-business/incoterms-rules/incoterms-rules-history/>

"مرکز تجارت بین‌المللی (ITC) فهم اینکوترمز": <https://intracen.org/resources/publications/understanding-incoterms>
"کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (UNCITRAL): اینکوترمز و تجارت بین‌المللی:

https://uncitral.un.org/en/texts/salegoods/conventions/international_commercial_terms

"سازمان تجارت جهانی: نقش اینکوترمز در تجارت جهانی":

https://www.wto.org/english/res_e/publications_e/incoterms_e.htm

<https://www.logisticsbureau.com/the-evolution-of-incoterms>

"کارشناسان لجستیک جهانی: تکامل اینکوترمز":

^۴ Cost, Insurance, and Freight

لجستیک، بیمه‌گران و متخصصان حقوقی در کشورهای مختلف قابل فهم است. این استانداردسازی به کاهش موانع تجاری کمک کرده و به کسب‌وکارها امکان می‌دهد تا عملیات خود را به بازارهای جدید گسترش دهند.

✓ کارایی در لجستیک و مدیریت زنجیره تأمین

اینکوترمز فرآیند لجستیک را با تعریف واضح نقش‌های خریداران و فروشندگان در ترتیب حمل و نقل، بیمه و ترخیص گمرکی تسهیل می‌کنند. این امر تأخیرها را کاهش داده و کارایی معاملات مرزی را بهبود می‌بخشد.

✓ حمایت قانونی و حل اختلافات

اینکوترمز چارچوب قانونی را فراهم می‌کند که حقوق و تعهدات خریداران و فروشندگان را مشخص کرده و ریسک اختلافات را کاهش می‌دهند. در صورت بروز اختلاف، اینکوترمز به عنوان یک نقطه مرجع برای حل مسائل مربوط به تحویل کالا عمل می‌کند.

✓ حمایت از کسب‌وکارهای کوچک و متوسط (SMEs)

اینکوترمز برای کسب‌وکارهای کوچک و متوسط (SMEs) که ممکن است منابع و تخصص لازم برای پیمایش پیچیدگی‌های تجارت بین‌الملل را نداشته باشند، بسیار ارزشمند هستند. با ارائه یک چارچوب واضح، اینکوترمز به SMEs امکان می‌دهد تا با اطمینان در تجارت جهانی شرکت کنند. در نهایت اینکه اینکوترمز ابزاری ضروری برای تجارت بین‌الملل هستند که وضوح، ثبات و کارایی را در معاملات مرزی فراهم می‌کنند. با تعریف مسئولیت‌ها، هزینه‌ها و ریسک‌های مرتبط با تحویل کالاها، اینکوترمز به کسب‌وکارها کمک می‌کند تا عملیات خود را مؤثرتر مدیریت کرده و احتمال بروز اختلافات را کاهش دهند.

۱,۲ مفاهیم کلیدی

نقاط انتقال ریسک

انتقال ریسک یک مفهوم اساسی در تجارت بین‌الملل است که تحت حاکمیت اینکوترمز منتشر شده توسط اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) قرار دارد. اینکوترمز مسئولیت‌های خریداران و فروشندگان را در تحویل کالاها تعریف می‌کند، از جمله نقطه‌ای که ریسک از دست دادن یا آسیب به کالا از فروشنده به خریدار منتقل می‌شود. این انتقال ریسک در تعیین مسئولیت، پوشش بیمه و تخصیص هزینه‌ها در طول حمل و نقل بسیار حیاتی است. به عنوان مثال، تحت اینکوترمز "FOB" (تحویل روی عرشه)، ریسک از فروشنده به خریدار منتقل می‌شود به محض اینکه کالاها بر روی کشتی در بندر بارگیری شوند. برعکس، تحت "DDP" (تحویل عوارض پرداخت شده)،

فروشنده تمام ریسک‌ها را تا زمان تحویل کالاها به محل خریدار به عهده دارد. درک این شرایط برای کاهش اختلافات و اطمینان از انجام معاملات تجاری روان ضروری است. در ادامه به بررسی چند مثال در خصوص انتقال ریسک می‌پردازیم:

مورد ۱: سوء تفاهم در مورد اینکوترمز در چین

در یک معامله تجاری بین یک فروشنده چینی و یک خریدار آلمانی، طرفین توافق کردند که از اصطلاح "CIF" (هزینه، بیمه و حمل و نقل) استفاده کنند. با این حال، فروشنده مفهوم این اصطلاح را اشتباه فهمید و بر این باور بود که تنها مسئول تحویل کالاها به بندر بارگیری است. زمانی که کالاها در حین حمل و نقل آسیب دیدند، خریدار فروشنده را مسئول دانست زیرا ریسک قبلاً به خریدار منتقل شده بود. این سردرگمی ناشی از عدم آشنایی فروشنده با اینکوترمز بود.

راه حل: فروشنندگان و خریداران باید آموزش‌هایی درباره اینکوترمز ببینند و با کارشناسان تجاری مشورت کنند تا از درک صحیح و کاربرد مناسب این شرایط اطمینان حاصل کنند.

مورد ۲: تخصیص نادرست ریسک در برزیل

یک صادرکننده برزیلی و یک واردکننده آمریکایی از اینکوترم "EXW" (از کارخانه) استفاده کردند، اما خریدار فرض کرد که فروشنده ترتیبات حمل و نقل را انجام خواهد داد. زمانی که کالاها به دلیل عدم مستندات مناسب در انبار فروشنده تأخیر خوردند، خریدار هزینه‌های اضافی متحمل شد. تحت "EXW"، خریدار تمام ریسک‌ها و مسئولیت‌ها را از لحظه‌ای که کالاها در محل فروشنده آماده می‌شوند، به عهده می‌گیرد. این سو برداشت به دلیل عدم درک کامل خریدار از مفاهیم "EXW" رخ داد.

راه حل: ارتباط واضح و قراردادهای دقیق که مسئولیت‌ها را تحت شرایط خاص اینکوترمز مشخص می‌کند، برای جلوگیری از چنین سوء تفاهم‌هایی ضروری است.

مورد ۳: اشتباه بیمه‌ای در هند

یک فروشنده هندی و یک خریدار بریتانیایی توافق کردند که از اینکوترم "FCA" (حمل‌کننده رایگان) استفاده کنند. فروشنده ترتیبی برای تحویل کالاها به حمل‌کننده داد اما نتوانست به موقع خریدار را مطلع کند. به همین دلیل، خریدار نتوانست بیمه را به موقع ترتیب دهد و کالاها در حین حمل و نقل آسیب دیدند. تحت "FCA"، ریسک پس از تحویل کالاها به حمل‌کننده به خریدار منتقل می‌شود، اما ارتباط به موقع بسیار حیاتی است. راه حل: فروشنندگان باید اطمینان حاصل کنند که پس از تحویل به حمل‌کننده، سریعاً خریدار را مطلع کنند و خریداران باید پوشش بیمه‌ای را از قبل ترتیب دهند.

مورد ۴: خطای ترخیص گمرکی در آفریقای جنوبی

یک صادرکننده آفریقای جنوبی و یک واردکننده فرانسوی از اینکوترم "DDP" (تحویل عوارض پرداخت شده) استفاده کردند. فروشنده مسئولیت ترخیص گمرکی را بر عهده گرفت اما نتوانست تعرفه‌های اضافی اعمال شده توسط مقامات فرانسوی را مد نظر قرار دهد. این امر منجر به تأخیرها و خسارات مالی برای فروشنده شد. تحت "DDP"، فروشنده تمام ریسک‌ها و هزینه‌ها را تا زمان تحویل کالاها به محل خریدار، شامل عوارض گمرکی، به عهده دارد.

راه حل: فروشندگان باید تحقیقات دقیقی درباره مقررات کشور مقصد انجام دهند و هزینه‌های اضافی احتمالی را هنگام توافق بر سر شرایط "DDP" مد نظر قرار دهند.

در مبحث بررسی و معرفی هر یک از اصطلاحات به شرح و تفصیل مشکلاتی احتمالی که ممکن است هنگام بکارگیری آن بروز دهد خواهیم پرداخت. در این کتاب سعی بر آن شده که به این مهم بپردازیم که یک اصطلاح ممکن است در قرارداد با یک شرکت، کشور و توصیه شود و در قرارداد با شرکت و یا کشوری دیگر بلعکس آن اصطلاح مناسب تر توصیه گردد.

تخصیص هزینه‌ها (حمل و نقل، بیمه، گمرک)

تخصیص هزینه‌ها جنبه‌ای بنیادی از تجارت بین‌الملل است، اینکوترمز مسئولیت‌های خریداران و فروشندگان را در مورد هزینه‌هایی مانند حمل و نقل، بیمه و عوارض گمرکی در مراحل مختلف فرآیند تحویل تعریف می‌کنند. به عنوان مثال، تحت "FOB" (تحویل روی عرشه)، فروشنده هزینه‌ها را تا زمانی که کالاها روی کشتی بارگیری شوند، پوشش می‌دهد، در حالی که خریدار هزینه‌ها را پس از آن، از جمله کرایه و بیمه، بر عهده می‌گیرد. برعکس، تحت "DDP" (تحویل با پرداخت عوارض)، فروشنده تمامی هزینه‌ها، از جمله عوارض گمرکی و مالیات‌ها، را تا زمانی که کالاها به محل خریدار برسند، متحمل می‌شود. تخصیص صحیح هزینه‌ها شفافیت را تضمین کرده، اختلافات را به حداقل می‌رساند و معاملات تجاری را تسهیل می‌کند.

سه دسته اصلی از هزینه‌های تخصیص‌یافته در تجارت بین‌الملل:

- الف: هزینه‌های حمل و نقل: هزینه‌های مرتبط با جابجایی کالاها از فروشنده به خریدار، شامل کرایه حمل.
 - ب: هزینه‌های بیمه: هزینه‌های مربوط به بیمه کالاها در برابر خسارت یا آسیب در حین حمل و نقل.
 - ج: عوارض گمرکی و واردات: هزینه‌های ناشی از ترخیص گمرکی، تعرفه‌ها، مالیات‌ها و سایر هزینه‌های قانونی.
- جهت درک بهتر موضوع تخصیص هزینه‌ها در ادامه به بررسی چند مثال می‌پردازیم:

مورد ۱: تخصیص نادرست هزینه‌های حمل و نقل در آلمان

یک فروشنده آلمانی و یک خریدار برزیلی توافق کردند که از اینکوترم "CIP" (حمل و بیمه پرداخت شده تا) استفاده کنند. فروشنده حمل و نقل را ترتیب داد اما نتوانست هزینه‌های اضافی حمل داخلی در برزیل را محاسبه

کند. خریدار از پرداخت این هزینه‌های غیرمنتظره خودداری کرد که منجر به اختلاف شد. تحت "CIP"، فروشنده فقط مسئول هزینه‌های حمل تا مقصد نامبرده است، نه بیشتر. این اشتباه به دلیل عدم درک فروشنده از نیازهای لجستیکی محلی خریدار رخ داد.

راه حل: فروشنندگان باید نقطه تحویل دقیق را مشخص کرده و تمامی هزینه‌های مرتبط را با خریدار قبل از نهایی کردن قرارداد تأیید کنند.

مورد ۲: اختلاف پوشش بیمه در هند

یک صادرکننده هندی و یک واردکننده آمریکایی از اینکوترم "CFR" (هزینه و کرایه) استفاده کردند. فروشنده حمل و نقل را ترتیب داد اما بیمه خریداری نکرد و فرض کرد که خریدار این کار را انجام خواهد داد. وقتی کالاها در دریا آسیب دیدند، خریدار ادعا کرد که فروشنده مسئول بیمه است. تحت "CFR"، فروشنده موظف به ارائه بیمه نیست، اما این موضوع به وضوح ابلاغ نشده بود.

راه حل: هر دو طرف باید مسئولیت‌های خود را در مورد بیمه به وضوح در قرارداد مستند کنند تا از سوءتفاهم‌ها جلوگیری شود.

مورد ۳: سوءتفاهم عوارض گمرکی در آفریقای جنوبی

یک فروشنده آفریقای جنوبی و یک خریدار بریتانیایی توافق کردند که از اینکوترم "DAP" (تحویل در محل) استفاده کنند. فروشنده فرض کرد که خریدار ترخیص گمرکی و عوارض را انجام خواهد داد، اما خریدار انتظار داشت که فروشنده این هزینه‌ها را پوشش دهد. این منجر به تأخیرها و هزینه‌های اضافی شد. تحت "DAP"، فروشنده مسئول تمامی هزینه‌ها تا زمان تحویل کالاها به محل نامبرده است، به جز عوارض واردات.

راه حل: طرفین باید به وضوح بیان کنند که چه کسی مسئول عوارض گمرکی و ترخیص است.

مورد ۴: هزینه‌های غیرمنتظره بندر در چین

یک فروشنده چینی و یک خریدار فرانسوی از اینکوترم "FAS" (تحویل کنار کشتی) استفاده کردند. فروشنده کالاها را به بندر تحویل داد اما هزینه‌های خدمات بندر^۵ را محاسبه نکرد که خریدار از پرداخت آن خودداری کرد.

۵ - هزینه‌های خدمات بندری: هزینه‌هایی هستند که توسط مقامات یا اپراتورهای بندر برای استفاده از تأسیسات و خدمات بندری دریافت می‌شوند. این هزینه‌ها بر اساس نوع خدمات ارائه شده و مرحله فرآیند بارگیری دسته‌بندی می‌شوند. در حالی که برخی از هزینه‌ها استاندارد شده‌اند، هزینه‌های دیگر به دلیل تفاوت‌های زیرساخت، مقررات و رویه‌های محلی در کشورهای مختلف به طور قابل توجهی متفاوت است. دسته‌بندی هزینه‌های خدمات بندری

- ✓ هزینه‌های پهلوگیری: هزینه‌هایی برای لنگر انداختن یک کشتی در بندر.
- ✓ هزینه‌های اسکله: هزینه‌ها برای استفاده از اسکله یا رصیفه برای بارگیری/باراندازی کالا.
- ✓ هزینه‌های باربری: هزینه‌ها برای بارگیری، باراندازی و انتقال کالا در داخل بندر.

- ✓ **هزینه‌های انبارداری:** هزینه‌ها برای نگهداری کالاها در انبارها یا محوطه‌های بندری.
- ✓ **هزینه‌های ترخیص گمرکی:** هزینه‌ها برای بازرسی و پردازش گمرکی.
- ✓ **هزینه‌های راهبری و یدک‌کشی:** هزینه‌ها برای هدایت کشتی‌ها به داخل و خارج از بندر.
- ✓ **هزینه‌های امنیتی:** هزینه‌ها برای خدمات امنیتی بندر.
- ✓ **هزینه‌های اداری:** هزینه‌های متفرقه برای مستندات و خدمات اداری.

با توجه به اینکه هزینه‌های خدمات بندری به دلیل تفاوت در زیرساخت‌های بندری، مقررات محلی، شرایط اقتصادی و سطح رقابت بین بنادر متفاوت در هر کشوری متفاوت است، این ضرورت را برای تاجر ایجاد می‌کند که در هنگام استفاده از ترم‌های اینکوترمز بایستی از هزینه‌های خدمات بندری کشور طرف قرارداد اطلاعات کافی داشته باشد در زیر مثال‌هایی جهت درک بیشتر تفاوت‌های هزینه خدمات بندری در چندین کشور می‌پردازیم:

مورد ۱: سنگاپور در مقابل هند

سنگاپور: به خاطر کارایی و ترافیک بالای بندری خود شناخته شده است و هزینه‌های نسبتاً بالاتری را دریافت می‌کند اما خدماتی با کیفیت جهانی شامل فناوری پیشرفته برای بارگیری و حداقل تأخیرها ارائه می‌دهد.

هند: بنادر هند، مانند بمبئی و چنای، معمولاً هزینه‌های کمتری دارند اما ممکن است به دلیل ازدحام و زیرساخت کمتر پیشرفته با تأخیرهایی مواجه شوند. هزینه‌های انبارداری می‌تواند سریعاً افزایش یابد اگر کالا به موقع ترخیص نشود.

دلیل تفاوت: سنگاپور به شدت در زیرساخت و فناوری بندری سرمایه‌گذاری کرده است، در حالی که بنادر هند با چالش‌هایی در ظرفیت و کارایی مواجه هستند.

مورد ۲: ایالات متحده در مقابل برزیل

ایالات متحده: بنادر مانند لس آنجلس و لانگ بیچ به دلیل تأسیسات پیشرفته و هزینه بالای نیروی کار، هزینه‌های بالایی برای باربری و انبارداری دریافت می‌کنند. با این حال، فرآیندهای ترخیص گمرکی کارآمدی را ارائه می‌دهند.

برزیل: بنادر مانند سانتوس هزینه کمتری دارند اما ممکن است به دلیل رویه‌های بروکراتیک گمرکی و زیرساخت کمتر توسعه‌یافته با تأخیرهایی مواجه شوند.

دلیل تفاوت: ایالات متحده دارای فرآیند گمرکی ساده‌تری است و هزینه‌های عملیاتی بالاتری دارد، در حالی که برزیل با ناکارآمدی‌هایی در گمرک و لجستیک مواجه است.

مورد ۳: چین در مقابل آفریقای جنوبی

چین: بنادر بزرگ مانند شانگهای و شنزن دارای هزینه‌های متوسط هستند اما حجم بالایی از کالا را جابجا می‌کنند که منجر به قیمت‌گذاری رقابتی می‌شود. آن‌ها همچنین به دلیل اتوماسیون سنگین خدمات کارآمدی را ارائه می‌دهند.

آفریقای جنوبی: بنادر مانند دوربان هزینه کمتری دارند اما ممکن است به دلیل محدودیت زیرساخت و اعتصابات نیروی کار زمان چرخش کمتری داشته باشند.

دلیل تفاوت: بنادر چین از صرفه‌جویی مقیاس و سرمایه‌گذاری دولتی بهره‌مند هستند، در حالی که بنادر آفریقای جنوبی با چالش‌هایی در عملیات مواجه‌اند.

مورد ۴: هلند در مقابل آرژانتین

هلند: بنادر مانند روتردام هزینه‌های بالاتری دارند اما خدمات فوق‌العاده‌ای شامل ترخیص سریع گمرکی و پشتیبانی لجستیکی پیشرفته ارائه می‌دهند.

آرژانتین: بنادر مانند بوئنوس آیرس دارای هزینه کمتری هستند اما ممکن است به دلیل موانع قانونی و عملیات کمتر کارآمد با تأخیرهایی مواجه شوند.

دلیل تفاوت: هلند دارای یک اکوسیستم لجستیکی بسیار توسعه‌یافته است، در حالی که آرژانتین با چالش‌هایی اقتصادی و قانونی روبروست.

تحت "FAS"، فروشنده مسئول هزینه‌ها تا زمانی است که کالاها کنار کشتی قرار گیرند، اما هزینه‌های بندر معمولاً مستثنی هستند.

راه حل: فروشندگان باید تمامی هزینه‌های مرتبط با بندر را با خریدار تأیید کرده و آنها را در تفکیک هزینه‌ها لحاظ کنند.

مسئولیت‌های خریدار و فروشنده

۱,۳ تصورات اشتباه رایج

تفاوت اینکوترمز با قراردادهای فروش

تفاوت اینکوترمز با شرایط حمل و نقل

پیامدهای حقوقی

۲. دسته‌بندی اینکوترمز

۲,۱ گروه E: تحویل در مبدأ

EXW (تحویل در محل کار)

- توضیح و موارد استفاده
- مشکلات رایج (مثلاً مسئولیت خریدار برای ترخیص کالا از گمرک)

راهکارهایی برای رسیدگی به تغییرات در هزینه‌های بندری

تحقیق و برنامه‌ریزی: واردکنندگان و صادرکنندگان باید قبل از اقدام به تحقیق درباره‌ی هزینه‌ها و مقررات بندری بپردازند تا از بروز هزینه‌های غیرمنتظره جلوگیری کنند.

مذاکره: کسب و کارها می‌توانند درباره‌ی هزینه‌ها با خطوط کشتیرانی یا مقامات بندر مذاکره کنند، به ویژه برای محموله‌های مکرر.

مستندسازی مؤثر: مستندسازی صحیح و رعایت مقررات گمرکی می‌تواند تأخیرها و هزینه‌های اضافی را کاهش دهد.

استفاده از حمل‌کنندگان بار: همکاری با حمل‌کنندگان بار باتجربه می‌تواند کمک کند تا از طریق مدیریت بهتر هزینه‌ها از تغییرات قیمت بهره‌برداری شود.

۲,۲ گروه F : حمل و نقل اصلی پرداخت نشده

FCA (تحويل به حمل کننده)

- توضیح و موارد استفاده
- مشکلات در حمل و نقل چندوجهی

FAS (تحويل در کنار کشتی)

- توضیح و موارد استفاده
- چالش ها در عملیات بندری

FOB (تحويل روی کشتی)

- توضیح و موارد استفاده
- اختلافات درباره بارگیری و انتقال ریسک

۲,۳ گروه C : حمل و نقل اصلی پرداخت شده

CFR (هزینه و حمل و نقل)

- توضیح و موارد استفاده
- مشکلات مربوط به بیمه

CIF (هزینه، بیمه و حمل و نقل)

- توضیح و موارد استفاده
- سوء تفاهم ها درباره پوشش بیمه

CPT (حمل و نقل پرداخت شده تا مقصد)

- توضیح و موارد استفاده
- مشکلات در نقاط تحويل

CIP (حمل و نقل و بیمه پرداخت شده تا مقصد)

- توضیح و موارد استفاده
- تفاوت‌ها با CIF

۲,۴ گروه D: تحویل در مقصد

DAP (تحویل در محل مقصد)

- توضیح و موارد استفاده
- اختلافات درباره تخلیه کالا

DPU (تحویل در محل مقصد تخلیه‌شده)

- توضیح و موارد استفاده
- چالش‌ها در مسئولیت‌های تخلیه

DDP (تحویل در مقصد با پرداخت حقوق گمرکی)

- توضیح و موارد استفاده
- ریسک‌های فروشنده در ترخیص کالا

۳. کاربردهای عملی و مطالعات موردی

۳,۱ مثال‌های واقعی

استفاده موفق از اینکوترمز در معاملات تجاری

نمونه‌هایی از اختلافات و راه‌حل‌ها

۳,۲ اشتباهات رایج

استفاده نادرست از اینکوترمز (مثلاً استفاده از **FOB** برای حمل‌ونقل هوایی)

نادیده گرفتن الزامات بیمه

عدم توجه به مقررات محلی و گمرکی

۳,۳ کاربردهای صنعت محور

اینکوترمز در صنعت تولید

اینکوترمز در کشاورزی

اینکوترمز در تجارت الکترونیک

۴. مسائل حقوقی و مقرراتی

۴,۱ اینکوترمز و حقوق قراردادها

جایگاه اینکوترمز در قراردادهای فروش

قابلیت اجرا در حوزه‌های قضایی مختلف

۴,۲ گمرک و انطباق

نقش اینکوترمز در ترخیص کالا

انطباق با مقررات تجارت بین‌الملل

۴,۳ حل و فصل اختلافات

دلایل رایج اختلافات

نمونه‌هایی از داوری و دعاوی قضایی

۵. چالش‌ها و روندهای نوظهور

۵,۱ چالش‌ها در اجرای اینکوترمز

موانع زبانی و سوء تفاهم‌ها

تفاوت‌ها در شیوه‌های تجاری محلی

تأثیر دیجیتالی‌سازی بر اینکوترمز

۵,۲ اینکوترمز در عصر دیجیتال

اسناد الکترونیکی و تجارت الکترونیک

بلاکچین و قراردادهای هوشمند

۵,۳ آینده اینکوترمز

به‌روزرسانی‌های احتمالی

تطبیق با تحولات جدید تجاری (مثلاً پایداری، تجارت الکترونیک)

۶. ابزارها و منابع برای تجار

۶,۱ چک‌لیست‌های استفاده از اینکوترمز

چک‌لیست پیش از حمل

چک‌لیست پس از حمل

۶,۲ نمونه قراردادهای و بندها

گنجاندن اینکوترمز در قراردادها

جلوگیری از زبان مبهم

۶,۳ آموزش و منابع یادگیری

منابع آموزشی برای یادگیری اینکوترمز

برنامه‌های گواهینامه

۷. تفاوت‌های بین اینکوترمز ۲۰۲۰ و ۲۰۲۵

۸. نتیجه‌گیری

جمع‌بندی نکات کلیدی

اهمیت استفاده صحیح از اینکوترمز

توصیه‌های نهایی برای تجار

پیوست‌ها

پیوست الف: فهرست کامل اینکوترمز ۲۰۲۰

پیوست ب: جدول مقایسه‌ای اینکوترمز

پیوست ج: واژه‌نامه اصطلاحات

پیوست د: نمونه‌هایی از پرونده‌های اختلاف

پیوست ه: منابع و مطالعه بیشتر

مسائل کلیدی برای پوشش در کتاب

استفاده نادرست از اینکوترمز در قراردادهای

اختلافات درباره انتقال ریسک و نقاط تحویل

شکاف‌های بیمه‌ای و سوء تفاهم‌ها

چالش‌ها در حمل‌ونقل چندوجهی

انطباق با مقررات محلی

تأثیر اینکوترمز بر قیمت‌گذاری و سودآوری

نمونه‌هایی از مشکلات تجار

علاوه بر موارد فوق که سعی شده است در خصوص هر ترم ۴ مثال از ۴ کشور مختلف و مورد اختلاف فیهم پرداختیم در این قسمت به بررسی بیش از ۱۰۰ (پیشنهاد ۴ مثال در هر صفحه که در مجموع تعداد این صفحات این قسمت که می‌تواند قسمت جذابی باشد به ۲۵ صفحه برسد) مورد از مشکلات تجار در استفاده نابجا از اینکوترمز و یا سوء برداشت‌های طرفین از ترم‌ها می‌پردازیم و راهکارهای را برای هر مورد ارائه خواهیم داد.

بررسی مثال‌های به‌ش‌ر ذیل و توضیح مشکل فی‌مابین طرفین در یک پاراگراف ۶-۷ خطی و ارائه راهکار:

- فروشنده از EXW استفاده می‌کند، اما خریدار ترخیص کالا از گمرک را انجام نمی‌دهد و باعث تاخیر

می‌شود.

- خریدار تصور می کند CIF شامل پوشش کامل بیمه است، اما متوجه شکافهای بیمه‌ای می شود.
- اختلافات درباره اینکه چه کسی هزینه خسارت در طول حمل و نقل تحت FOB را می پردازد.
- سوء تفاهم درباره نقاط تحویل تحت DAP که منجر به هزینه‌های اضافی می شود.